

DAT ZOU U OOK EENS MOETEN DOEN

Is uw vrije tijd kostbaar en schaars, en streeft u ernaar om die tijd zo goed mogelijk te besteden? Dan kan ik u een aardig idee aan de hand doen. Een idee dat gebaseerd is op mijn eigen ervaring. Stel, u hebt een hele zondagmiddag tot uw beschikking. U wilt die middag besteden aan een zinnig stukje natuuronderzoek. Doe dan wat ik heb gedaan...

Het is bekend dat de konijnenstand op tal van plaatsen sterk is achteruitgegaan. Toch werd recent melding gemaakt van een konijnenplaag in hartje Roermond. Het beeld over de toestand van het konijn is dus heel wisselend. Ik woon in Venlo en kom ook af en toe een konijntje in de stad tegen. Dus, dacht ik, laat ik de verspreiding in Venlo eens in kaart gaan brengen. Dit draagt tevens een steentje bij aan de totstandkoming van de zoogdieratlas.

Ik koos voor de fiets als vervoermiddel, want daarmee kun je snel en wendbaar verplaatsen. Verdere uitrusting bestond uit een rugzak met verrekijker, GPS, notitieboekje, pen en een digitale camera, want sinds de uitvinding van de digitale fotografie ben ik weer helemaal verslingerd geraakt aan het maken van foto's. Vervolgens de stad doorgecrosst. Groenstroken langsgereden, turend naar keutels, krapkuiltjes, holletjes en natuurlijk

de beestjes zelf. De GPS geraadpleegd, waarnemingen genoteerd en weer verder gefietst.

Het bijzondere is, dat ik op deze manier op tal van plekken in de stad kwam waar ik nog nooit eerder was geweest. Ik proefde de sfeer in de wijken, variërend van slijk en strak tot rommelig en verlaten. Goed voor een paar karakteristieke foto's. In een buitenwijk aan de rand trof ik de resten van een plantenkas aan. Eromheen lagen grote cactussen in stukken gehakt en nog een enkele staand in een grote pot. Daar liep een konijntje met een wit oog en slecht in de vacht zittend. Een slachtoffer van myxomatose of VHS, de virusziekte die verantwoordelijk wordt gehouden voor de sterke achteruitgang van de konijnenstand. Bizar en triest, al met al. Verderop lagen een aantal verkeersslachtoffers op de weg, zo plat als een dubbeltje.

De toestand werd wat beter toen ik richting de Maas ging. In de graslanden langs de oever huppelden een paar fitte konijntjes, en verder bleek de hele Maasoever bevolkt te zijn met konijnen, gezien het grote aantal keutels die er overal lagen.

De herfst tooide het stadse landschap in bonte kleuren. De kleur van een flatgebouw harmonieerde perfect met die van de geelbebladerde bomen. Felrode bladeren van een braam op een braakliggend stukje grond gingen ook op de foto, evenals een eenzame rode bes van een geelgekleurde aspergeplant. Mijn oog viel op een laatbloeiende plant. Uit de foto bleek later dat dit Hartgespan was, een heel zeldzame oude cultuurplant.

Verder in de stad vond ik nog tal van konijnsnoren. En ontdekte ik nog andere bezienswaardigheden, zoals op amper 100 m van waar ik woon

een kleine wijngaard, die zich bevond op de helling van de geluidswal van de A73. Nadat ik een paar gele paddestoeltjes in het gras had gefotografeerd, kwam een man naar me toe. Hij bleek de eigenaar van de wijngaard te zijn, en vertelde mij voluit over hoe hij het voor elkaar had gekregen om overheidsgrond voor zijn hobby te mogen gebruiken. Hij nodigde mij uit om zijn wijnkelder te bewonderen en bood mij een stevig glas zelfgemaakte

witte wijn aan. Ietwat beneveld stapte ik weer op de fiets, noteerde nog wat keutelwaarnemingen en toog huiswaarts.

Wat ik op zo'n middag meemaakte, gun ik iedereen. Struinen door de stad op zoek naar konijnen en een open blik voor alles wat je verder tegenkomt, staan garant voor een aparte ervaring. Er lijkt mij geen mooiere manier om de combinatie van natuur, cultuur en recreatie in een paar uur tijd te beleven. Ga uw gang. O ja, en vergeet niet uw konijnenwaarnemingen in te sturen naar het bureau van het Natuurhistorisch Genootschap. Want die zoogdieratlas moet er komen.

Frans Coolen

